

Decembrie 23, 2018: Duminica dinaintea Nașterii Domnului (Genealogia Mântuitorului)

Apostolul: Evrei 11:9-10, 32-40:

"Prin credință, a locuit vremelnic în pământul făgăduinței, ca într-un pământ străin, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe; Căci aștepta cetatea cu temelii puternice, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu. Și ce voi mai zice? Căci timpul nu-mi va ajunge, ca să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuel și de prooroci, Care prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor pe fugă; Unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Iar alții au fost chinuți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere; Alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; Au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului., Pentru că Dumnezeu rânduisese pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea."

Evanghelia: Matei 1:1-25:

"Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui; Iuda a născut pe Fares și pe Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram; Aram a născut pe Aminadav; Aminadav a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon; Salmon a născut pe Booz, din Rahav; Booz a născut pe Iobed, din Rut; Iobed a născut pe Iesei; Iesei a născut pe David regele; David a născut pe Solomon din femeia lui Urie; Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia;

Abia a născut pe Asa; Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia; Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Iezechia; Iezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia; Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la strămutarea în Babilon; După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel; Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor; Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud; Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care S-a născut Iisus, Care se cheamă Hristos. Așadar, toate neamurile de la Avraam până la David sunt

paisprezece; și de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri.

Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns. Și cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor. Acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice: "Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu". Și deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus."

În Biserica Ortodoxă există tradiția ca Praznicele mari să fie anunțate în duminica dinainte și apoi concluzionate în duminica ce urmează. Așa este cazul și cu Nașterea Domnului. În partea I a pericopei evanghelice de astăzi se face atestarea istorică a realității prezenței lui Hristos prin prezentarea arborelui genealogic în ordine descendentă de la David, până la Iosif și Fecioara Maria.

În partea a II-a, evanghelistul Matei ne relatează modul în care s-a petrecut Nașterea Domnului în realitate. Taina zămislirii pruncului Iisus, care a creat confuzie în mintea lui Iosif, a fost revelată de către îngerul Domnului: "*Și cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor.*"

Prin Întruparea Mântuitorului, toate profețiile Vechiului Testament se împlinesc în persoana Sa: "*Acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice: "Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu.*"

Să mulțumim bunului Dumnezeu pentru că a fost credicios făgăduinței Sale de a ne trimite un Mântuitor, pe Fiul Său cel Unul născut, cel mai mare dar, manifestarea supremă a proniei divine și a iubirii Sale nemărginite față de neamul omenesc!

Crăciun Fericit Tuturor!

Pr. George Bazgan

Agapa Duminicală

În această duminică NU VA FI Agapa duminicală.

Copiii de Altar:

**Matthew Cotfasa
Arsenie Gavriș
Arkin Gabriel Corbu**

Slujbe Speciale în Postul Crăciunului

**În perioada postului Crăciunului, vom avea:
Educație Religioasă, vinerea la 7:00PM
Vecernia în fiecare sâmbătă, la orele 5:00PM.**

După Vecernie va urma Spovedania pentru cei care vor să se pregătească pentru Sf. Împărtășanie.

Bake Sale

Societatea Doamnelor adresează din inimă mulțumiri și aprecieri tuturor doamnelor parohiei noastre care au adus prăjituri pentru Bake Sale, care a fost un adevărat succes!

Mulțumim tuturor!

SERBAREA DE CRĂCIUN

Serbarea anuală de Crăciun va avea loc anul acesta Sâmbătă, 22 decembrie, ora 6:00PM, după Vecernie.

Copiii de la Școala Parohială și copiii de la grupul de dansuri al Societății Româno-Canadiene, vor prezenta concertul de Crăciun, după care, își va face apariția Moș Crăciun cu desaga de daruri.

Toți copiii sunt bineveniți!

Primiți colindătorii?

Copiii de la Școala Parohială vor continua și anul acesta tradiția străveche a colindatului. Așadar, în după-amiaza de 23 decembrie, grupurile de colindători vor merge pe la casele românilor care doresc să fie colindați.

Cei care doriți, înscrieți-vă pe lista de la lumânări, iar pentru detalii, sunați la doamna Veronica Ciocan, la 780-964-7427.

PROGRAMUL SLUJBELOR DE CRĂCIUN

Decembrie 25: Sf. Liturghie la ora 10:00.

Decembrie 26: Sf. Liturghie la ora 10:00.

Decembrie 27: Sf. Liturghie la ora 10:00.

MESAJ DE CRĂCIUN ȘI ANUL NOU

Consiliului Parohial și
Societatea Doamnelor parohiei noastre adresează tuturor
membrilor și sprijinitorilor bisericii noastre cele mai bune doriri pentru un
CRĂCIUN FERICIT
și un AN NOU cu pace și sănătate!

LA MULȚI ANI!

SFINTIREA CASELOR

În ziua de 6 ianuarie sărbătorim Botezul Domnului (Boboteaza).
După Sfânta Liturghie va avea loc Sfintirea Mare a Apei, după care
părintele va începe sfintirea caselor.
Cei interesați, sunt rugați să se înscrie pe lista de la biserică sau să sune
la părintele George la 473 – 0029 pentru programare.

MEMBRIA / ANGAJAMENTELE FINANCIARE

Consiliul Parohial adresează un călduros apel, rugând pe toți sprijinitorii parohiei noastre să-și plătească membría cât mai curând posibil.

În felul acesta putem conta pe fondurile necesare pentru împlinirea răspunderilor financiare pentru restul anului în curs.

Vă rugăm, totodată, să vă înnoiți angajamentele financiare anuale și să fiți cât mai generoși!

VĂ MULTUMIM MULT !

PASTORALĂ
LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI, 2018

† **IOAN CASIAN**

din mila lui Dumnezeu

Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Canadei

*Iubitului cler și dreptslăvitorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

*Fraților, după ce Dumnezeu odinioară, în multe rânduri și în multe chipuri,
a vorbit părinților noștri prin prooroci, în zilele acestea mai de pe urmă,
ne-a grăit nouă prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor a toate
și prin care a făcut și veacurile.*

(Evrei 1, 1 - 2)

***Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși și credincioase,***

Înțelegem din cuvintele Sf. Apostol Pavel că toate evenimentele Vechiului Testament s-au constituit într-un dialog al lui Dumnezeu cu omul prin prooroci “în multe rânduri și în multe chipuri.” El și-a găsit împlinirea în grăirea “prin Fiul,” început prin nașterea în timp, după trup, din Fecioara Maria. Marele apostol ne vorbește de o pregătire progresivă a umanității, care s-a desăvârșit la “plinirea vremii.” Dumnezeu acordă un timp omului ca să audă și să întrupeze cuvântul Său vindecător.

Ne putem întreba: de ce omul a avut nevoie de acest timp de pregătire progresivă? Sensul acestei pregătiri ne este descoperit de Părintele Dumitru Stăniloae:

*Profetul dădea omului credința drept certitudine despre existența lui Dumnezeu și
comunica voia Lui. Omul simțea pe Dumnezeu interesat de destinul său și aproape în
actul de naștere și susținere a credinței sale.¹*

Dumnezeu începe prin prooroci să reclădească mai întâi credința în existența Sa, care este temelia vieții omenești reînnoite. De asemenea, Dumnezeu îl încredințează pe om de realitatea dialogului cu El și de interesul permanent al Acestuia în ce-l privește. Dumnezeu reclădește astfel dimensiunea verticală a cuvântului omenesc prin Cuvântul lui Dumnezeu, Logosul. Dumnezeu, prin Fiul Său, îl scoate pe om din orizontalitatea seculară a îndepărtării de Dumnezeu, pentru a-l înălța prin puterea verticală a cuvântului Său. Credința în Dumnezeu devenea baza vieții și etosului uman restaurat.

Care este însă finalitatea concretă a acestui dialog? Spune Sf. Vasile cel Mare:

*Dumnezeu în trup; nu din lucrări delimitate, ca la prooroci, ci avându-și omenitatea
articulată și unită cu Sine Însuși și întorcând la Sine prin trupul înrudit cu noi toată
omenitatea.²*

¹ *Iisus Hristos sau restaurarea omului.* Ed. Omniscop: Craiova 1993, p 98

² *Omilie la Sfânta Naștere a lui Hristos* (p 30) în Sf. Vasile cel Mare. *Omilii inedite & Două cuvinte despre Botez.* Ed. Doxologia: Iași 2012

După marele capadocian, cuvântul lui Dumnezeu are un scop concret – realizarea unirii Lui cu toată umanitatea. Cuvântul, deși esențial în orice relație, rămâne în cele din urmă totuși un element pregător, necesar dar nedeplin, care așteaptă o împlinire concretă ulterioară. Cuvintele proorocilor erau cuvinte pregătitoare, necesare în reclădirea relației paradisiace a omului cu Dumnezeu. Cuvintele proorocilor, dincolo de *delimitarea* lor, pregăteau o împlinire *nelimitată* care era unirea firii dumnezeiești cu cea omenească prin întrupare. *Înrudirea lui Dumnezeu* cu întreaga umanitate, expresie a perfecțiunii relației dintre Dumnezeu și om, era finalitatea căutată, iar *dialogul* era mijlocul necesar *aducerii la unitatea în Dumnezeu a totului*.

De ce era necesară această unitate dintre firea dumnezească și cea omenească ne-o spune tot sfântul capadocian:

*Învață taina! Pentru aceasta este Dumnezeu în trup, ca să omoare în Sine moartea care se ascunsese înăuntru.*³

Scopul ultim al acestei restaurări prin întrupare era biruința omului îndumnezeit asupra dușmanului ultim care sălășluia în însăși firea lui – moartea. Ea reprezenta expresia eșecului creaturii în fața vocației spre îndumnezeire la care fusese chemată, de care se îndepărtase prin neascultare și care afectase etosul omului. Absurdul nonsensului morții omului destinat spre veșnicie era înlăturat.

Ce presupune această biruință prin întruparea lui Hristos?

*Învață că pentru aceasta este Dumnezeu în trup, - continuă Sf. Vasile cel Mare - deoarece trebuie să sfințească trupul acesta blestemat, să împuternicească pe cel slăbit, să familiarizeze pe cel înstrăinat de Dumnezeu cu el, să suie în ceruri pe cel căzut din rai.*⁴

Când Dumnezeu reclădește, o face în mod armonios, integral și deplin. În Hristos se reclădesc progresiv *unitatea interior - spirituală* în același timp cu cea *exterior – personală și relațională* a omului; trupul omenesc este reclădit prin sfințenia nepătimitoare și desăvârșită a Trupului lui Hristos; firea cea slăbită este întărită contra asalturilor păcatului și patimilor care i-au împușinat vigoarea inițială; omul este reintrodus în prezența firească și naturală a lui Dumnezeu; și în cele din urmă omul este ridicat și așezat în ceruri – spațiul și timpul deplinei comuniuni a lui Dumnezeu cu omul.

*Într-adevăr, cu El (n.n. – Hristos), omul și omenirea are o pășire maiestuoasă pe o temelie nouă de viață - spune Arhim. Mitrof. Vasile Vasilachi. E o cale cerească a omului cu Dumnezeu. E o chemare universală a întregii omeniri la o nouă și mare unitate, la unirea cu unul și același Dumnezeu. El ne cheamă să ne scuturăm de toate ideologiile și doctrinele omenești care ne despart pe noi oamenii, alcătuind astfel una și aceeași împărăție a lui Dumnezeu, pe unul și același pământ, sub una și aceeași umbră divină.*⁵

În cele din urmă, Dumnezeu nu face altceva decât să reclădească unitatea tuturor în jurul Său. Sfârșirea pătimășă care chinuia existența umană este desființată în Hristos, locul ei fiind luat de unitatea armonioasă a întregului divin – uman. Omului i se redeschide calea spre veșnicie prin pregătirea prin cuvântul dumnezeiesc și prin împlinirea în Întrupare.

Dragi creștini,

Suntem la sfârșitul unui an important pentru noi toți. Este *Anul omagial al unității de credință și de neam și Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918*. Cu prilejul celui de-

³ ibidem p 31

⁴ ibidem p 31

⁵ *Ce ne aduce Nașterea Domnului* (p 223 – 224) în *Întreita iubire de Dumnezeu, Biserică și Neam*. Colecția Teologică “Cuvântul Vieții”: New York, 1990

al doilea *Congres al Episcopiei Ortodoxe Române a Canadei* (29 iunie – 1 iulie) am avut ocazia să prezentăm atât situația de ansamblu a Episcopiei noastre și a prezenței românești în Canada, cât și nevoile misionare și prioritățile pastorale care decurg din ea în duhul unității și dragostei de credință și de neam.

Am avut ocazia să reflectăm în cadrul simpoziunilor consacrate *Centenarului plinătății sufletului românesc* (Montreal, Toronto, Edmonton) asupra rolului și contribuției la Marea Unire din 1918 a diferitelor personalități, precum: *mitropoliții Vladimir Repta, Nicolae Bălan și Pimen Georgescu, patriarhul Miron Cristea, episcopii Roman Ciorogariu, Ioan Ignatie Papp și alții*. Au fost oameni care au scris o istorie nouă, inspirată de credința vie și de eforturile înaintașilor. Prin slujirea și activitatea lor, prin arta și cultura pe care le-au promovat, Biserica a menținut vie flacăra credinței, limba și cultura românească. Biserica, prin slujitorii și credincioșii ei, a știut să întâmpine vicisitudinile vremurilor pentru a purta speranța biruinței finale. Și aceasta nu s-a putut face altfel decât având certitudinea vieții veșnice.

Am primit ca daruri sfintele moaște ale *Sf. Constantin Brâncoveanu și Sf. Grigorie Dascălul*, ale *Sf. Andrei Șaguna și ale Sf. Irodion de la Lainici* ca temelii ale întăririi unității dintre Biserica mamă și parohiile Episcopiei noastre din Canada. Sfinții sunt exemple de mărturie prin cuvânt și faptă a credinței în Dumnezeu.

Anul 2018, bogat în comemorarea atâtor lucruri importante, a fost încununat prin sfințirea *Catedralei Naționale* în 25 noiembrie, care vine să împlinească un gând al românilor mai vechi de un secol. Ea devine expresia vizibilă, atât a credinței în Dumnezeu și a unității naționale, cât și cea a perseverenței unui *popor harnic și credincios*. Anul 2018 a însemnat o trecere palpabilă de la cuvânt la faptă, o întrupare a unui ideal de mult dorit.

Așa cum cuvântul proorocilor și-a găsit finalitatea în Întruparea Fiului lui Dumnezeu, la fel și noi astăzi, într-o societate în care realități precum: disfuncționalitatea, inegalitatea, nedreptatea, violența și superficialitatea sunt încă prezente, să știm să găsim cuvântul potrivit, edificator și unificator, care să întrupeze valorile veșnice ale credinței creștine binefăcătoare. El, adică cuvântul, prin cinste, adevăr, generozitate, bine și frumos, poate reda valorile care pot temei armonios și adevărat viața omului. Cuvântul lui Dumnezeu este chemare și îndemn. La fel să fie și cuvântul nostru: chemare și îndemn la unitate, dragoste și armonie.

La acest moment festiv, dorim să le mulțumim tuturor - *preoți și diaconi, monahi și credincioși simpli* – membri ai parohiilor, misiunilor și mănăstirilor noastre care s-au ostenit pe tot parcursul acestui an 2018 pentru o misiune mai eficientă, pentru o mai bună organizare și funcționare, pentru o mai bună cunoaștere, abordare și soluționare a problemelor cu care ne confruntăm în dorința de a răspândi Cuvântul lui Dumnezeu la tot omul.

Cu ocazia sărbătorilor Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei vă doresc cele mai sincere gânduri de unitate, armonie, bucurie, pace și binecuvântare întru Domnul Iisus Hristos.

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

† IOAN CASIAN

Saint-Hubert/Montreal, 2018

Conduita Creștinului în Biserică

Înainte de a vorbi despre ”conduita în biserică,” este important să răspundem la întrebarea: ”De ce venim la Biserică?”

Venim la biserică în zi de duminică (Ziua Domnului) pentru a ne reafirma vocația noastră de ființe liturgice, pentru a continua creșterea noastră duhovnicească și a ne consolida comuniunea noastră cu Hristos și Biserica Sa, care a început atunci când am fost primiți în comunitatea credincioșilor prin Tainele inițierii creștine: Botezul, Mirungerea și Sf. Euharistie (Împărtășanie).

Pentru un creștin ortodox, participarea la Sf. Liturghie este nu numai un privilegiu ci și o obligație. Este un privilegiu întrucât noi, în calitate de membri ai Bisericii văzute, suntem chemați să aducem darurile euharistice (pâinea și vinul), să luăm parte la transformarea lor în Trupul și Sângele lui Hristos și apoi, să ne împărtășim cu ele sub forma Sfintei Euharistii, toate acestea în contextul Dumnezeieștii Liturghii, cea mai înaltă formă de rugăciune pe care o putem oferi lui Dumnezeu. Este, de asemenea, o obligație, împlinind astfel una din poruncile bisericesti.

Pentru a beneficia cât mai deplin de prezența noastră în biserică, trebuie să ținem minte câteva reguli:

- 1. Veniți la biserică la timp (înainte de ora 10:00) pentru a participa la întreaga Sf. Liturghie.**
- 2. Dacă, totuși, slujba este începută, opriți-vă și vedeți ce se întâmplă. Dacă ați venit în timpul citirilor scripturistice (Apostolul sau Evanghelia), așteptați la intrare până când citirile s-au terminat și apoi, în liniște, luați-vă locul.**
- 3. După ce v-ați așezat, luați cartea cu rânduiala Sf. Liturghii și urmăriți cu atenție slujba, citind toate rugăciunile.**
- 4. În timpul Sf. Liturghii nu este permis să vă plimbați prin biserică sau să vorbiți unii cu alții. Faceți aceasta la sfârșit, în timpul Agapei frățesti.**
- 5. În semn de respect pentru partea cea mai importantă a Sf. Liturghii, după ieșirea cu Sfintele daruri, nu mai venii în față la icoane. Faceți aceasta la sfârșitul slujbei.**

TEOLOGIA ÎNTRUPĂRII MÂNTUITORULUI OGLINDITĂ ÎN COLINDELE DE CRĂCIUN

Iată-ne, prin harul iubitorului și milostivului Dumnezeu, făcând pregătiri pentru a sărbători încă o dată măritul Praznic al mântuirii noastre, Nașterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Ori de câte ori sosește acest Praznic, nu putem să nu reținem amintiri frumoase din copilăria noastră, legate de acest sezon festiv și plin de bucurie. Și, se pare că pe măsură ce înaintăm în vârstă, devenim tot mai sentimentali. Fie că împărtășim aceste amintiri cu membrii familiei noastre sau cu prietenii, fie că ne coborâm în adâncul ființei noastre și decidem să depănăm aceste amintiri în tăcere, acest exercițiu mental își are explicația în intensitatea cu care am anticipat și apoi am trăit Crăciunul în nevinovăția copilăriei noastre, dar și în taina care învăluie acest mare, unic și greu de înțeles act de intervenție a lui Dumnezeu în istorie, pentru mântuirea noastră.

Din momentul când îngerii au cântat prima colindă de Crăciun *“Mărire întru cei de sus, lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie”* (Luca 2: 14) în noaptea sfântă a Nașterii Domnului, creștinii le-au urmat exemplul, propovăduind din generație în generație, vreme de peste două mii de ani, mila cea bogată, compasiunea și dragostea cea fără de margini ale lui Dumnezeu față de neamul omenesc.

Cine dintre noi nu-și amintește de anii când, împreună cu alți copii, mergeam cu colinda din casă în casă, înfruntând cu curaj zăpada mare și frigul nopții? Deși o făceam pentru darurile sau banii pe care ni-i ofereau gazdele, nimeni (nici chiar părinții noștri) nu ne-au spus că, de fapt, noi repetam ceea ce făcuseră îngerii în noaptea Nașterii lui Iisus: răspândeam lumii vestea că s-a împlinit făgăduința lui Dumnezeu Tatăl de a trimite în lume pe Unicul Său Fiu pentru mântuirea neamului omenesc. Noi eram îngerii timpului nostru care vesteam bucuria cea mare păstorilor, gospodinelor, țăranilor, muncitorilor, dascălilor, preoților, etc., comunităților noastre. De aceea trebuie să încurajăm pe copiii și nepoții noștri să continue această tradiție minunată de vestire și preamărire a venirii Mântuitorului la noi.

Să analizăm acum conținutul unora din aceste colinde, transmise din generație în generație, și să înțelegem că ele nu sunt cântece fără sens, alcătuite la întâmplare, ci mai degrabă, mesaje bine gândite, pline de înțeles teologic și doctrinar, avându-și originea în Europa, unde mesajul creștin a fost propovăduit de înșiși Apostolii Fiului lui Dumnezeu cel Întrupat.

Ținând seama de relatările evanghelice, unele colinde evidențiază prezența și participarea, la evenimentul Nașterii Domnului, a elementelor naturii (**aștrii cerești**) și a **personajelor (martorilor oculari)**, atât **din lumea văzută**, cât și din cea **nevăzută**: *“Steaua sus răsare / Ca o taină mare / Steaua strălucește / Și lumii vestește”* (Steaua sus răsare); *“La Vitleem colo jos / Cerul arde luminos / Preacurata naște astăzi pe Hristos”* (La Vitleem colo jos); *“Îngerii cântau / Păstori fluierau / Magii se-nchinău / Toți se bucurău”* (Praznic luminos);

Colindătorii au un rol dublu: acela de **vestitori (îngerii generației lor)** ai evenimentului care marchează începutul mântuirii lumii, precum și acela de **răscolitori de conștiințe (prooroci)**, îndemnând gazdele să se pregătescă, nu numai din punct de vedere material, ci și duhovnicesc, să-și împodobească candelile sufletești pentru primirea Mirelui: *“Sus boieri, nu mai dormiți / Vremea e să vă treziți (gătiți) / Casa să v-o măturați / Și masa s-o încărcați”* (Sus plugari);

Întruparea celei de a doua persoane a Sfintei Treimi **din Fecioara Maria** este absolut reală (*„Și Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit între noi”* - Ioan 1: 14). Drept consecință, Fiul lui Dumnezeu cel Întrupat, din punct de vedere al firii omenești, pe care a asumat-o de bunăvoie, are nevoie de aceeași **gingașă îngrijire și protejare** împotriva **elementelor naturii**, ca orice prunc

plăpând: *“Din Fecioară S-a născut / Și cu lapte S-a crescut / Cu scutece S-a’nfășat / Și în brațe S-a purtat / Domnul Iisus Hristos”* (Nouă azi ne-a răsărit); *“Mititel, înfășețel / În scutec de bumbăcel / Vântul bate, nu răzbate / Neaua ninge, nu-L atinge”* (Astăzi s-a născut Hristos);

Mesia cel făgăduit de Dumnezeu Tatăl și prezis de proorocii Vechiului Testament nu **S-a născut** dintr-o femeie oarecare, ci **din Fecioara Maria, din Preacurata**, care fusese pregătită pentru acest rol înainte de nașterea ei și apoi prin petrecerea vieții la Templu, în rugăciune și devoțiune totală: *“Că astăzi Curata / Prea nevinovata/ Fecioara Maria / Naște pe Mesia”* (Steaua sus răsare); *Preacurata naște astăzi pe Hristos”* (La Vitleem colo jos).

Un alt adevăr teologic-doctrinar, care stă drept fundament al propovăduirii Bisericii Ortodoxe, este cel privitor la **deoființimea Fiului lui Dumnezeu cu Tatăl și cu Duhul Sfânt și existența Sa din veșnicie**, împreună cu celelalte două personae ale Sfintei Treimi. Nici acest adevăr nu rămâne neevidențiat de frumoasele noastre colinde: *“Astăzi S-a născut / Cel făr’de’nceput / Cum au spus proorocii”* (O, ce veste minunată!).

Nici **elementul pastoral**, care este parte intrinsecă a etosului românesc, nu lipsește din mesajul colindătorilor. Colinda intitulată **“Trei păstori”** este de o frumusețe unică în acest sens. Cei trei păstori își unesc eforturile în a căuta și culege cele mai frumoase și mai reprezentative **flori din spațiul mioritic**, pe care apoi, cu măiestrie și finețe le împletesc într-o **cunună**, pe care i-o oferă **Pruncului Împărat** ca dar din partea întregului neam românesc. Ei joacă rolul **Magilor români** care, prin darul cules cu grijă din grădina Maicii Domnului (România), reprezintă sensibilitatea sufletului românesc și totodată îndeplinirea unui **act liturgic, de epicleză**, prin oferirea celor pe care Dumnezeu ni le dăruiește, ca dar spre sfințire (*“Ale Tale dintru ale Tale, Ție-Ți aducem de toate și pentru toate”*): *“Trei păstori se întâlniră / Și așa se sfătuiră: / Haideți fraților să mergem / Floricele să culegem / Și să facem o cunună / S-o-mpletim cu voie bună / Și s-o ducem lui Hristos / Să ne fie de folos.”*

Întruparea Mântuitorului face parte din planul veșnic al lui Dumnezeu Tatăl de **mântuire a neamului omenesc**, pe care-l înfăptuiește prin trimiterea în lume a Unicului Său Fiu. Acesta însă este un act trinitar, pentru că la el participă, de bunăvoie, atât **Fiul, care vine** (*“în numele Tatălui”*), cât și Duhul Sfânt, prin rolul Său în actul de concepție a lui Hristos: *“Pe Fiul în al Său nume / Tatăl L-a trimis în lume / Să se nască și să crească / Să ne mântuiască”* (O, ce veste minunată!).

În altă colindă găsim aceeași idee dar, de data aceasta, dezvoltată și plină de înțeles biblic și teologic; Nașterea Domnului este descrisă ca **înfăptuirea protoevangheliei**, în care **Fecioara Maria este mijlocitoarea actului de înnoire a neamului omenesc**, descendent din protopărinții (*“strămoșii”*) Adam și Eva: *“Raiul cel închis / Azi iar s-a deschis / Șarpelui cumplit / Capul s-a zdrobit / Și strămoșii iară / Prin Sfânta Fecioară / Iar s-au înnoit”* (Praznic luminos);

În cele de mai sus am făcut referire doar la cele mai cunoscute colinde din vastul tezaur pe care-l avem. Obiceiurile noastre legate de Praznicul Nașterii Domnului sunt de o frumusețe, profunzime și bogăție teologică neegalată. Dacă ne gândim la *“Cântecul de Stea,”* acesta singur poate fi subiectul unui eseu.

Închei cu urările de sănătate și bucurie, în mod superb exprimate în *“Colindița: ”Sus, mai sus v-am înălțat / Ce-am știut tot v-am cântat / Rămâneți dar sănătoși / Sănătoși și bucuroși / Cea-ți ajuns ziua cea sfântă / Când colindele se cântă / Sărbătoarea lui Hristos / Să vă fie de folos!”*

Pr. George Bazgan